

- 44 -	5Móz 18,15-19 A Próféta	Db., 2021. 04. 18. (v)
--------	------------------------------------------	------------------------

Ige:

Olvasd 5Móz 18,15-19

Folytatjuk a testté lett Igéről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot, ezen belül a Róla szóló próféciákat. A felolvasott Ige egyértelműen Urunkról szól. Ő az, Akit Isten Mózeshez hasonló prófétaként támasztott. Őt kell hallgatni!

Vizsgáljuk meg **1.** Milyen körülmények közt mondta Mózes ez Igéket?

2. Miben hasonlít, és miben különbözik J. Kr. Mózesétől? **3.** Mi ennek az Igének az üzenete számunkra?

1.) Milyen körülmények közt mondta Mózes ez Igéket?

Izrael a puszta vándorlás vége felé tartott. Ott álltak már az ígért földjének határán, és az Úr Mózes által sok fontos dologra felhívta a figyelmüket. Többek közt arra, hogy ha majd bemennek az ígért földre, akkor *ne cselekedjenek azoknak a népeknek utálatosságai szerint*. Pl., ne hallgassanak varázslókra, ördögökre, igézőkre, jövődó mondókra, mert ezt nem engedi meg nekik az Úr. Ez mind sátáni, káros, de nincs is rá szükség, mert az Úr az Ő népének Prófétát támaszt.

Tudjuk, hogy Isten valóban sok prófétát támasztott Izrael népe közül, akik által Isten útba igazította őket, és a jövődót is megjelentette. Mózes azonban itt egy különleges prófétáról, **a Prófétáról** beszél, vagyis J. Kr.-ról, az Isten Fiairól.

Ennek kapcsán Mózes visszautal arra, ami a Sínai hegynél, a Hórebén történt, ahol Isten félelmetes jelek közt adta a törvényt. **2Móz 20,18-19:** *Az egész nép pedig látja vala a mennydörgéseket, a villámlásokat, a kiért zengését és a hegy füstölgését. És látja vala a nép, és megrémüle, és hátrább álla. És mondának Mózesnek: Te beszélj velünk, és mi hallgatunk; de az Isten ne beszéljen velünk, hogy meg ne haljunk.* Ezt idézte fel Mózes a felolvasott **alapgében:** *Mind aszerint, amint kérted az Úrtól, a te Istenedtől a Hórebén a gyülekezésnek napján mondván: Ne halljam többé az Úrnak, az én Istenemnek szavát, és ne lássam többé azt a nagy tüzet, hogy meg ne haljak! Az Úr pedig monda nekem: Jól mondták, amit mondtak. Prófétát támasztok neked az ő atyjukfiai közül, olyat, mint te, és az én ígéimet adom annak szájába, és megmond neked mindent, amit parancsolok neki.* Vagyis Isten nem szól többé közvetlenül a néphez, csak prófétán keresztül. **Zsid 1:1**

Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által. A sok próféta után Isten a Fia, J. Kr. által szól. A Fiú volt Mózeshez hasonló próféta. Ő volt a **Próféta**.

2.) Miben hasonlít, és miben különbözik J. Kr. Mózesétől?

Miben volt Mózes más, mint a többi próféta? **4Móz 12,6-8:** *Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szölok azzal. Nem így az én szolgálommal, Mózesrel, aki az én egész házamban hív. Szentül szembe szölok ő vele, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlatosságát látja. 5Móz 34,10-12: *És nem támadott többé Izraelben olyan próféta, mint Mózes, akit ismert volna az Úr színről-színre. Mindazokban a jelekben és csodákban, amelyekért küldötte vala őt az Úr, hogy véghez vigye azokat Egyiptom földén, a fáraón, minden ő szolgálján, és az ő egész földén; És mindama hatalmas erőben, és mindama nagy rettenetességben, amelyek véghez vitt Mózes az egész Izrael zemei előtt.**

Tehát: Mózes látta az Úristennek hasonlatosságát. J. Kr. pedig maga volt az Úristen valóságának a képmása. **(Zsid 1,3)** Hasonlítsuk össze Mózeset és J. Kr.-t!

(1) Mindkettő szabadító, Mózes által testi rabságból, Egyiptomból szabadította ki Isten a népet. Jézusnak a neve is Szabadító jelent, de Ő sokkal borzalmasabb rabságból, a bűnből és a sátán uralma alól szabadít meg. **Kol 1,13:** *megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába.*

(2) Mindketten nagy méltóságról mondtak le, hogy szabadítók lehessenek. Mózest a fáraó lánya fiává fogadta. A fáraó udvarában nagy tisztességben és gazdagságban élhetett volna, de azt olvassuk: **Zsid 11,25-26:** *Inkább választván az Isten népével való együttomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörítését; Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett. Isten Fia*, a mi Urunk a mennyi dicsőségét és gazdagságát hagyta ott. Megüresítette magát, emberi formát vett föl, és vállalta a szenvedést és a gyalázatot. Csak így lehetett Szabadítónk.

(3) Mindketten közbenjárók Istennél az emberekért, Mózesnél ez különösen akkor látszott, amikor Isten el akarta pusztítani a népet az aranyborjú miatt. **2Móz 32:30** *És monda Mózes a népek: Nagy bünt követtetek el, most azért felmegyek az Úrhoz, talán kegyelmet nyerhetek a ti bűneiteknek.* Később Mózes erről így számolt be: **5Móz 9:18-20** *És leborulék az Úr előtt, mint annak előtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnökéért, amelyeket elkövettetek vala, azt cselekedtetek, ami gonosz az Úr előtt, hogy ingereljétek őt. Mert félek vala a haragtól és búsulástól, amellyel ti redötök úgy megharagudt vala az Úr, hogy el akart vala pusztítani titeket. És meghallgata az Úr*

engem akkor is. Áronra is igen megharagudt vala az Úr, és el akará őt is pusztítani; de ugyanakkor imádkozám Áronért is.

Az Úr Jézusról pedig azt olvassuk: **1Tim 2:5** Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus. **Róm 8:34** Kicsoda az, aki kárhözhat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is értünk. Urunk közbenjárása felülmúlja Mózesét.

(4) Mindketten készek voltak a népért az életüket is feláldozni. Mikor Mózes közbenjárta a népért, így imádkozott: **2Móz 32,31-32:** *Kérlek! Ez a nép nagy bűnt követett el: mert aranyból csinált magának isteneket. De most bocsásd meg bűnüket; ha pedig nem: töröld ki engem a te könyvedből, amelyet írtál.* Isten nem fogadta el Mózes életét a nép bűnéért, mert ő is bűnös volt. Figyelemre méltó, amit Isten mondott neki: **2Móz 32,33:** *Aki vétkezett ellenem, azt törölöm ki az én könyvből.* Jaj lett volna nekünk és az egész világnak, ha J. Kr. fel nem ajánlja az életét váltságul, mert akkor mindannyiunkat kitörölt volna Isten az élet könyvéből. De Isten elfogadta J. Kr. áldozatát. Így lett teljes szabadulásunk és örök életünk.

(5) Mindketten törvényadók és bírák is voltak. Isten szemében ez a kettő összetartozik, nem úgy, mint a mai társadalomban, ahol mereven szétválasztották. Mózes által adta Isten a Törvényt a Sínai hegyen. J. Kr. a hegyi beszédben megemelte a törvény követelését, mert rámutatott, hogy a bűn a szívben kezdődik. Ugyanakkor Urunk betöltötte a törvényt, és akik Benne hisznek, azoknak a hit tulajdonították igazságul, nem a cselekedet. **Róm 10:4** Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára.

Mózes az őszövétségi törvény alapján bíráskodott a nép felett. Voltak ugyan bírák, de nehéz ügyekben Mózes döntött Isten parancsa szerint: **5Móz 1:17** *Ne legyetek személyválogatók az ítéletben: kicsinyt úgy, mint nagyot hallgassatok ki; ne féljete senkitől, mert az ítélet az Istené; ami pedig nehéznek tetszik nektek, én előlme hozzátek, és én meghallgatom azt.* Az Úr Jézus is Bíró. **Ján 5:22** *Mert az Atya nem ítélt senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta.* De az Úr ezt csak a második eljövetele után gyakorolja majd, mégpedig nem a törvény, hanem a hit alapján. **Ján 3:36** *Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*

(6) Születésük után mindkettőjüket meg akarták ölni. Mózes esetében érvényben volt a fáraó parancsa, hogy minden fiúgyermeket pusztítsanak el Izraelben. J. Kr. esetében Heródes akarta meggyilkoltatni, mert féltette az uralmát. Isten mind Mózeset, mind a Fiát megőrizte, mert akkor még nem jött el a haláluk ideje.

(7) Mindketten mennyei kenyeret adtak a népnek. Mózes által Isten a manát adta, J. Kr. pedig saját magát adta. **Ján 6:51** *Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá.*

(8) Mindketten hatalmas csodákat tettek. Mózes sok olyan csodát is tett, ami halállal végződött. Pl., a 10 csapás Egyiptomban. Az Úr Jézus egyetlen csodájával sem ölt, hanem mindig az életet szolgálta.

(9) Mindketten szelídek voltak. Mózes nem szelídek született, mert pl., megölt egy egyiptomit, de Isten szelíddé tette. **4Móz 12:3** *Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, akik e föld színén vannak.* J. Kr. mindig büntelen és szelíd volt. **Máté 11:29** *tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok.*

(10) A rokonaik egyiküket sem becsülték. Mózes ellen támadt a saját népe, meg akarták kövezni. De még a két testvére Áron és Mirjám is ellene támadott. Mózes ezt az Úrra bízta, mert szelíd volt, és Isten elrendezte mindent. J. Kr. is megtapasztalta ugyanezt. Azt mondta **Márk 6,4:** *Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában.* Az Urat is saját népe adta halálra, mégpedig irigységből. A sok rosszat sem Mózes, sem az Úr Jézus nem rosszal viszonozta. Mózes imádkozott Áronért, Mirjámért, a népért is. J. Kr. is imádkozott azokrét, akik megfeszítették.

Befejezem:

Jézus korát megelőzően már hosszú ideje nem volt próféta Izraelben. Az alapigélen olvasott prófécia alapján a zsidó nép várta a **Prófétát**, Akit a Messiással azonosítottak. Keresztelő Jánost megkérdezték, hogy ki ő. **Ján 1,21:** *Illés vagy-e te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-e te? És ő felele: Nem.* Amikor az Úr megszorította a kenyeret, azt olvassuk: **Ján 6:14** *Az emberek azért látva a jelt, amelyet Jézus tőn, mondanak: Bizonyval ez ama próféta, aki eljövendő vala a világra.* Amikor az Úr élő víz folyamait ígerte a benne hívőknek, akkor azt olvassuk: **Ján 7:40** *Sokan azért a sokaság közül, amint hallák és beszédek, ezt mondják vala: Bizonyval ez ama Próféta.*

Maga az Atya is tett olyan kijelentést Jézusról, ami benne van az alapigében, a felolvasott mózesi próféciában: *Prófétát támaszt neked az Úr; a te Istened te közüled, a te atyádfiat közül, olyat mint én: azt, Őt hallgassátok!* A megdicsőülés hegyén, amikor megjelent Mózes és Illés, a **Luk 9:35** szerint: *szózat lón a felhőből, mondván: Ez amaz én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok!*

Hát Őt hallgassuk! Ennek súlya van. Azt olvastuk: *ha valaki nem hallgat az én ígémre, amelyeket az én nevében szől, én megkeresem azon!* Aki nem hisz, azt az Úr beszéde kárhözhatja az utolsó napon. (**Ján 12,48**). De Aki hisz J. Kr. beszédének, annak örök élete van. (**Ján 5,24**).

Ámen

Énekeljük el a **125. sz.** éneket: *Szent Igéd szerint vágyom élni...*